

syn til, ikke blot til den Fattiges Lary, men ogsaa til Communens Lary, der, som jeg har anført, vilde være i en uheldig Stilling, naar den skulde have et saadant Huus uden Have. Med Hensyn til det nye Princip for Expropriationen, der, efter hvad den ærede Ordfører yttrede, skulde ligge heri, saa synes det mig, at det dog ikke kan have saa stort et betyde, om der skulde gives en lille Smule Jord til Have; thi det er en Ubetydelighed, naar der alligevel skal exproprieres. Hovedsagen for den, der skal afgive Jorden, er nærmest, at han skal afgive Jorden, men om han skal afgive lidt mere eller mindre, det troer jeg neppe, han vil byde sig stort om. Hovedsagen for ham vil snarere være, at Jorden skal benyttes til et vist Brug, nemlig til Bygningers Opførelse til Beboelse af Folk, som han nødt vil have i sin Nærhed. Det troer jeg egentlig, naar man seer hen til Erfaringen, er Hovedsagen, hvorfor det er vanskeligt, at finde en saadan Byggeplads. Det er kun det, jeg vilde tillade mig at anføre.

Voigt: Den ærede Ordfører har yttret den Formening, at det af mig foreslaaede Tillæg til § 4 ikke skulde være aldeles nødvendigt. Jeg troer imidlertid, og jeg vil haabe, at Forsamlingen ved nærmere Overveelse af det vil finde, at det dog ikke saa ganske er paa urette Plads. For det Første er Begrebet om Billigheds- og Uvillighedsforhold ubestemt og relativt, og det kunde vel være, at Dommerne, ved at de udvalgte Taxationemænd, ofte kunde antage, at det Billighedsforhold, hvori de kunne staae til deres egen Commune, var saa ubetydeligt, at han desuagtet ikke vilde have nogen Betænkelighed ved at indmelde dem af denne, og det saameget mere, som Mænd fra en anden Commune ikke saa godt kunne antages at have den fornødne Localkundskab til med fuld Nøiagtighed at kunne bedømme Værdien af det exproprierede Grundstykke. Men jeg mener, at det er vigtigt, at der i intet Tilfælde udvælges Mænd af samme Commune; thi det er noksom bekjendt, at der neppe er nogen Bestyrelsesgreen, der giver Anledning til saamegen Splid og Uenighed i Communen som netop Fattigvæsenet, og at der ikke er nogen Bestyrelsesgreen, Beboerne have saa stor

Mistillid til, som netop til Fattigbestyrelsen. Enhver er saa tilbøielig til at troe, at han bliver forurettet, og netop i dette Forhold antager jeg, at man vil ansee sig for Skadelidende, hvis Taxationen bliver betroet til Folk af samme Commune. I en Lovgivning, som denne, hvorved der gjøres Indgreb i Eiendomsretten, forekommer det mig ogsaa nødvendigt, at Lovbestemmelsen bærer Præget af den Mand, der vil sikke dens Ret, der maaffee kunde synes at kunne blive skadelidende, og ogsaa i denne Henseende, skøndt her rigtig nok kun bliver Tale om Ubetydeligheder, mener jeg, at dette Tillæg kan faae sin Betydning. Jeg maa derfor ønske, at det sættes under Afstemning, hvorvidt det af mig foreslaaede Tillæg bør antages eller ikke.

Funder: Jeg skal tillade mig at tilføje et Par Ord, angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt det er rettest, at Lovbestemmelsen kommer til at omfatte alle huusvilde Personer baade dem, der ikke ere forsørgelsesberettigede i Sognet, og dem, som have vundet Forsørgelsesret. Jeg troer, at, hvis man vil gjøre det, saa kommer man derved i Modsigelse med den tidligere Lovgivning, navnlig med Rescriptet af 14de Mai 1814 for Kjøbenhavn. Dette Rescript bestemmer, at Fattigvæsenet skal antage sig alle huusvilde Personer, enten de ere Almisfelemmer eller ikke, men at det skal betydes Enhver, der uden forud at være indskrevet ved Fattigvæsenet melder sig som huusvild næste Flyttedag, og for sig og Sine bliver af Fattigvæsenet anvist Huusly, at han eller hun, saalange de ere i Besiddelse deraf, skulle anses for Almisfelemmer.

Allsaa i Kjøbenhavn er det statueret, at enhver Huusvild, som Fattigvæsenet skaffer Huusly, skal eo ipso, naar han modtager dette Huusly, betragtes som Almisfelem. Hvis nu et modsat Princip skulde kunne siges at være fulgt i denne Forordning, saa vilde dette blive Tilfældet, hvis Forslaget under Nr. 2 antoges. Thi Udcastet bestemmer vel om dem, der ei ere forsørgelsesberettigede i Sognet, at de ikke, fordi der skaffes dem Huusly, skulle betragtes at staae i videre Forhold til Fattigvæsenet; men denne Forfælselighed mellem Kjøbenhavn og Landet har sin gode Grund derti